

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
موسیقی

میزان‌بندی‌های مختلف برای یک شعر تاکنون در تمامی اشعاری که ریتم آنها در موسیقی نوشته شد (به جز موارد استثنایی که توضیح داده شده است)، هجاهای کوتاه و بلند در جای خود فرار گرفتند، ولی میزان‌بندی اولیه برخی اشعار با وزن اصلی شان (از نظر موسیقی) اندکی متفاوت است. برای مثال، در شعر زیر- که ظاهرآ در میزان ^۶ جای می‌گیرد- برخلاف موارد یاد شده در گفتارهای پیشین، برخی از هجاهای «بلند» در جای «کوتاه» قرار می‌گیرد:

پیوند شعر و موسیقی آوازی

برداشته ربابی می‌زد یکی ترانه
 - - ۰ - ۰ - - - ۰ - ۰ -
 (مولوی)

Didam ne gā - re xod rā mi - gašt ger - de xā - ne
 bar - dāš - te ro - bā - bī mi - zad ye - kī ta - rā - ne

هجای «دم» در کلمه «Didam» و «زد» در کلمه «می‌زد» هر دو هجای «بلند» هستند ولی در میزانبندی ⁽⁶⁾ در جای هجای «کوتاه» قرار می‌گیرند. برای رفع این نارسایی می‌توانیم میزانبندی آن را تغییر دهیم بدون آنکه ارزش هجای کوتاه آن جایه‌جا شود:

dī - dam - ne - gā - re xod rā mi - gašt ger - de xā - ne
 bar - dāš - te ro - bā - bī mi - zad ye - kī ta - rā - ne

به این ترتیب، ضمن اینکه کشش هجاهای بلند «دم» (در مصراع اول) و «زد» (در مصراع دوم) رعایت شده، ارزش ریتم هجای «کوتاه» نیز نسبت به میزانبندی پیشین ⁽⁶⁾ تغییر نکرده و به صورت «چنگ» باقی مانده است. ولی در ارزش کشش هجاهای «کشیده» (= بلند + کوتاه) تغییراتی داده شده و به علت نیاز به امتداد بیشتر هجاهای «گشت» و «داش» ریتم‌های بلندتری منظور شده است. اینک می‌توانیم نسبت کوتاه و بلند ریتم‌ها را باز هم تغییر دهیم و آن را در میزانبندی دیگری بنویسیم، بدین شکل:

dī - dam ne - gā - re xod rā mi - gašt ger - de xā - ne
 bar - dāš - te ro - bā - bī mi - zad ye - kī ta - rā - ne

همان‌گونه که قبلاً گفته شده است، هجاهای «به = ب» در کلمه «برداشته» و «به = ن» در کلمات «خانه» و «ترانه»

هجالهای کوتاهی هستند که از نظر ضرورت شعری در جای هجای «بلند» واقع شده‌اند و ما هم آنها را هجای «بلند» محسوب کردایم.

باتوجه به تغییراتی که در ریتم موسیقایی بالا حاصل شد، به این نتیجه می‌رسیم که برای هجالهای یک شعر معین می‌توان ریتم‌ها و میزان‌بندی‌های گوناگونی نوشت، مشروط بر اینکه طبق موارد گفته شده، هر یک از هجالها - به ویژه هجالهای کوتاه - به درستی در جای خود قرار گیرند تا بدین ترتیب انطباق ریتم شعر و موسیقی آوازی به خوبی انجام پذیرد.

نمونه‌های دیگر:

مله از دست در پیری شراب ارغوانی را
 شراب کهنه از دل می‌برد باد جوانی را

U - - - U - - - U - - - U - - - U - - - U - - -

(صائب)

در وله نخست چنین به نظر می‌رسد که شعر بالا در میزان $\frac{6}{8}$ جای می‌گیرد، ولی پس از نت نگاری ریتم شعر متوجه می‌شویم که مانند نمونه پیشین، هجالهای «بلند» آن در هفت مورد در جای هجای «کوتاه» قرار گرفته است، بنابراین باید ریتم مناسبی برای آنها در نظر گرفت. این نارسایی در میزان‌بندی‌های $\frac{9}{8}$ و $\frac{12}{8}$ (که نشانه «X» دارد) برطرف می‌شود:

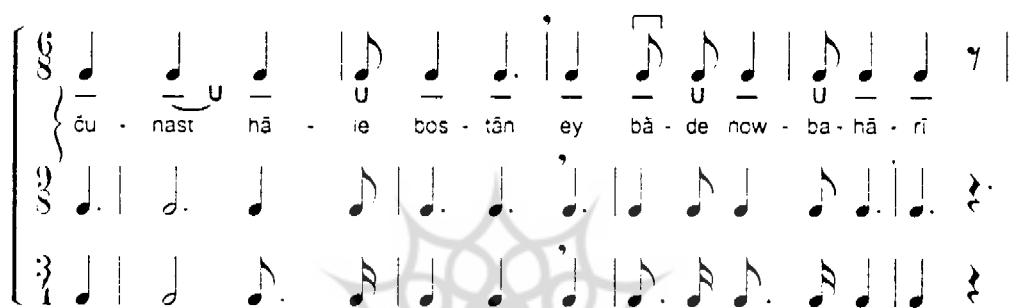
یادآوری ۱) برای آنکه کلمه «دست» (در مصراع اول) که هجای «کشیده» است با کشش بیشتری به کاربرده شود، تغییرات موقتی در تعداد ضرب‌های میزان داده شده، به طوری که در ادامه میزان‌بندی $\frac{9}{8}$ یک میزان $\frac{12}{8}$ و در ادامه میزان‌بندی $\frac{3}{4}$ یک میزان $\frac{4}{4}$ منظور شده است. البته به کارگیری این تمهد برای افزایش کشش هجالها بدان معنا نیست که

ریتم منظور شده در موسیقی درست برابر با نشانه هجای «- لـ» است، بلکه این گونه تغییرات در ادامه جمله‌بندی موسیقی یکی از امکانات وسیع موسیقایی است که بنا به نظر نواساز آگاه و نیاز آهنگ شعر می‌توان برای افزایش کشش برخی از هجاهای «کشیده و کشیده‌تر» و حتی «بلند» به کار برد.
یادآوری (۲) باینکه «د» در کلمه «باد» هجای کوتاه است و در میزان‌بندی $\frac{9}{8}$ نیز ریتم کوتاه برای آن به کار رفته است ولی چون هجای مزبور بنا به اختیارات شاعری به جای هجای «بلند» به کار رفته، در میزان‌بندی های $\frac{9}{8}$ و $\frac{7}{8}$ نیز کشش هجای «بلند» برای آن در نظر گرفته شده است.

شعری دیگر:

کز بلبلان برآمد فریاد بی قراری - - U - U - - - U - U - -	چونست حال بستان ای باد نوبهاری - - U - U - - - U - U - -
---	---

(سعدی)

در شعر اخیر به موارد زیر توجه شود:

- (۱) در میزان‌بندی $\frac{9}{8}$ سه مورد هجاهای «بلند» (که در میزانهای $\frac{9}{8}$ اولیه در جای هجای «کوتاه» واقع شده بود) در جای مناسب خود قرار گرفته است: (الف) هجای «با» در کلمه «باد»، (ب) هجای «کز»، (پ) هجای «فر» در کلمه «فریاد».
- (۲) همان گونه که در نمونه‌های پیشین آمده است برای یک هجای معین (مانند هجای «کشیده») به نسبت امکانات میزان می‌توان کشش‌های متفاوتی به کاربرد که این موضوع ناشی از امکانات وسیع موسیقایی است. بنابراین، برای هجای «ئست» در کلمه «چونست» در میزان‌بندی $\frac{9}{8}$ کشش «سیاه» (برابر با $\frac{2}{3}$ ضرب هر میزان) و در میزان‌بندی $\frac{9}{8}$ کشش

«سفید نقطه‌دار» (برابر با دو ضرب هر میزان) و در میزان‌بندی $\frac{3}{4}$ کشش «سفید» (برابر با دو ضرب هر میزان) به کار رفته و باید گفت که در میزان‌های $\frac{9}{8}$ و $\frac{3}{4}$ کشش مناسب‌تری برای این هجا منظور شده است.

(۳) برخلاف نمونه قبل (که یک ضرب به میزان‌های $\frac{9}{8}$ و $\frac{3}{4}$ اضافه شده بود) در مصراج دوم شعر اخیر یک ضرب از میزان‌های $\frac{9}{8}$ و $\frac{3}{4}$ کسر شده و در نتیجه به میزان‌های $\frac{6}{8}$ ، $\frac{2}{4}$ تبدیل شده‌اند. به این ترتیب روشن می‌شود که امکان هرگونه تغییر منطقی در انتخاب ریتم‌ها و میزان‌بندی موسیقی اشعار وجود دارد و این موضوع از ویژگی کارهای هنری است. موسیقی‌دانان مختلف می‌توانند براساس یک شعر معین آثاری به وجود آورند که ضمن برخورداری از اصول و قواعد مریبوط، کاملاً با یکدیگر متفاوت باشد.

نمونه دیگری از میزان‌بندی و ریتم موسیقایی شعر پیشین:

3
ču - nast hā - le bos - tān ey bā - de now - ba - hā - ri
 2
kaz bol - bo - lān ba - rā - mad far - yā - de bī - qa - rā - ri

همین ریتم در مقیاس بزرگتر:

3
ču - nast hā - le bos - tān ey bā - de now - ba - hā - ri
 2
kaz bol - bo - lān ba - rā - mad far - yā - de bī - qa - rā - ri

به طور کلی، چون از نظر مفاهیم شعری اجرای سریع نمونه‌های بالا در موسیقی آوازی مناسب به نظر نمی‌رسد، از ارایه ریتم شعر بالا در مقیاس کوچک‌تر صرف نظر شده است. در صورت لزوم، اشعار مناسب را می‌توان با ضرب‌های نسبتاً تند نیز در موسیقی آوازی به کار برد.
شعری دیگر:

کشتی نشستگانیم^(۳) ای باد شرطه برخیز باشد که باز بینیم دیدار آشنا را (حافظ)

- - U - U - - - - U - U - - - - U - U - -

چند نمونه از ریتم شعر فوق در میزان‌بندی‌های مختلف چنین خواهد شد:

کاشتی نهشاسته گانم
ای باشد شورتے بارخیز

نوعی دیگر

بایشاد که باز بینم
دی اند ره آش نا را

نوعی دیگر

باشد شاد که باز بینم
دی اند ره آش نا را

نوعی دیگر

بایشاد که باز بینم
دی اند ره آش نا را

نوعی دیگر

به طوری که دیده می شود و در قبل نیز به آن اشاره شد، برای یک شعر می توان ریتم ها و میزان بندی های مختلفی را به کار برد و در صورت لزوم محل هجاهارا در ضرب های میزان تغییر داد و حتی در ادامه جمله نیز میزان بندی را عوض کرد بدون آنکه هجاهای کوتاه و بلند کیفیت خود را از دست بدھند.

دلا دیوانه شو دیوانگی هم عالمی دارد
--- U --- U --- U --- U

ز هشیاران عالم هر که را دیدم غمی دارد
--- U --- U --- U --- U

(آغاییگم)

به طوری که دیده می‌شود هر رکن شعر بالا از یک هجای کوتاه و سه هجای بلند تشکیل شده و (به دلیل عدم استفاده از اختیارات شاعری) ریتم هر دو مصراع یکی است. حال اگر کشش‌های «چنگ» و «سیاه» را به ترتیب برای هجاهای «کوتاه» و «بلند» در نظر بگیریم در نخستین مرحله، میزان‌بندی آن چنین خواهد شد:

شعر بالا از جمله اشعاری است که اگر در میزان‌بندی^۶ قرار گیرد، چنگ سوم هر میزان آن، هجای «بلند»ی است که اجباراً در جای هجای «کوتاه» قرار می‌گیرد. بنابراین می‌توان میزان‌بندی‌های دیگری را برای آن در نظر گرفت:

هر یک از اوزان شعر فارسی به تناسب در میزان‌بندی مربوط به خود جای می‌گیرد. برای نمونه، ریتم شعر بالا در میزان^۷ یا^۸ بهتر جایگزین می‌شود زیرا کن‌های آن همه به یک شکل در این میزان‌بندی واقع می‌شوند. البته ممکن است این نحوه برداشت موجب یک نوختن شود، ولی پس از آشنازی لازم با برداشت‌های مختلف در این زمینه، می‌توان نمونه‌های دیگری را جست و جو و تجربه کرد.

نمونه دیگری در وزن شعر پیشین با توجه به اینکه برای هجای «میست» در کلمه «چشمی است» هجای بلند و کوتاه در هم ادغام شده است:

مرا چشمی است خون افشاران ز چشم آن کمان ابرو
جهان بس فتنه خواهد دید از آن چشم و از آن ابرو
--- U --- U --- U --- U

(حافظ)

شعر دیگری در ریتم و میزان‌بندی نمونه پیشین با این تفاوت که در هر مصراع پنج هجا «— — — — —» کم‌تر دارد و می‌توان آن را در میزان‌بندی‌های بالا و یا نمونه‌های مناسب دیگر منظور کرد:

کزو گرم است بازار محبت	دلی دیزِم خربیدار محبت
— — U — — — U — — — U	— — U — — — U — — — U

(باباطهر)

شعری دیگر:

به دست اندرون دز ^(۲) و دینار دارد	نهاده به سر در چمن تاج نرگس
— — U — — — U — — — U	— — U — — — U — — — U

(ناصرخسرو)

هر رکن شعر بالا از یک هجای کوتاه و دو هجای بلند تشکیل شده است که می‌توان آن را در میزان‌بندی‌های مختلف از جمله در نمونه‌های زیر منظور کرد:

نوعی
دیگر

به دو نکته زیر توجه شود:

۱) شعر بالا از جمله اشعاری است که هجاهای کوتاه و بلند آن به راحتی در میزان^۶ جای می‌گیرد.

۲) نمونه اول^۶ چهارمیزانی است و نیم جمله آن در ضرب قوی تمام می‌شود، ولی نمونه دوم به سبب اینکه برای کلمه‌های «تاج» (در مصراع اول) و «نار» (در مصراع دوم) کشش بیشتری در نظر گرفته شده، پنج میزانی است و نیم جمله آن در ضرب ضعیف پایان می‌پذیرد.

نمونه‌ای دیگر:

روشنی بخش میان جمع و خود تنها بسوزم

- - U - - - U - - - U - - - U -

دوست دارم شمع باشم در دل شب‌ها بسوزم

- - U - - - U - - - U - - - U -

(رهی معیری)

همه هجاهای بلند شعر بالا به سادگی در میزان $\frac{2}{4}$ قرار نمی‌گیرد و برخی از آنها در جای ریتم کوتاه واقع می‌شود، بدین جهت به یک نمونه از ریتم و میزان‌بندی آن اشاره می‌شود و تجربه‌های دیگر رابه علاقه‌مندان وامی گذاریم.

نمونه‌های دیگر با تفاوت‌های اندک:

تو خوبیتر ز ماهی من اشتباه کردم

- - U - U - - - U - U - - - U -

دیشب تو را^(۶) ز خوبی تشبیه به ماه کردم

- - U - U - - - U - U - - - U -

(فرخی پزدی)

بی‌شک ریتم‌ها و میزان‌بندی‌های دیگری نیز برای شعر فوق و یا اشعار پیشگفته می‌توان در نظر گرفت.

که هر عضوی به درد آید به حالت دیده می‌گردید
 - - - U - - - U - - - U
 (پروین اعتصامی)

ز چشم خویشتن آموختم رسم رفاقت را
 - - - U - - - U - - - U

به دلیل امتداد هجای «خویش» در کلمه «خویشتن» و هجای «موخ» در کلمه «آموختم» کشش زیادتری در موسیقی برای این دو هجا منظور شده است و بنا به نیاز، میزان $\frac{3}{4}$ (در ادامه جمله موسیقی) به $\frac{4}{4}$ تبدیل شده است. البته بدون افزایش کشش نیز می‌توان هجاهای فوق را به کاربرد چنانچه بخواهیم نسبت کوتاه و بلند هجاهای زیاد نباشد می‌توانیم میزان‌های $\frac{3}{4}$ و $\frac{4}{4}$ را (مانند نمونه‌های پیشین) به $\frac{9}{8}$ تبدیل کنیم تا نسبت ریتم‌ها اندکی نرم‌تر شود.

گم شدم در خود چنان که خویش ناپیدا شدم شبنمی بودم ز دریا غرقه در دریا شدم
 - U - - - U - - - U - - - U -

(عطار)

یادآوری:

- (۱) استفاده از میزان $\frac{6}{8}$ (مانند نمونه‌های پیشین)، برای شعر بالا مناسب نیست به ویژه که از نظر ارتباط با مفهوم شعر، موسیقی را به سبکی گرایش می‌دهد. بنابراین از ارایه نمونه $\frac{6}{8}$ آن صرف‌نظر شده است.
- (۲) برابر هجاهای کوتاه و بلند شعر بالا ریتمی در میزان‌بندی $\frac{3}{4}$ نوشته شده و در سطر اول نمونه زیر منظور شده است.

(۳) در سطر دوم نمونه زیر، ریتم دیگری نوشته شده است که فقط در کشش کلمه «خویش» تفاوت اندکی با نمونه

سطر اول دارد:

پرتال جامع علوم انسانی

میزان چهارم

مشنوای دوست که غیر از تو مرا یاری هست
یا شب و روز به جز فکر توام کاری هست (سعدي)
- - - U U - - U - - - U U - - U -

در میزان بندی ۳ نمونه بالا برای هجای «کوتاه» دو ارزش کششی منظور شده است، (شامل: چنگ و دولاچنگ) تا هجاهای "to ma" در مصرع اول و "re to" در مصرع دوم اندکی بیشتر از هجاهای کوتاه دیگر (که کشش دولاچنگ دارند) کشیده شود. این گونه موارد را می توان برای تنوع ریتمی به کاربرد. ولی نباید فراموش کرد که در این مورد نیز هجای «کوتاه» به نسبت هجای «بلند» کوتاه تر ادا می شود.
شعری در وزن دیگر:

صبا باز با گل چه بازار دارد
که هموارش از خواب بیدار دارد
- - U - - U U - - U
فَعُولَنْ فَعُولَنْ فَعُولَنْ فَعُولَنْ فَعُولَنْ

(ناصرخسرو)

ریتم شعر بالا برابر با وزن اشعاری است که در ابتدای گفتار پنجم جهت برابریابی میزان های موسیقایی اشعار کلاسیک فارسی به کاربرده شد به اضافه یک هجای «بلند» در آخر که رکن پایانی را کامل می کند. همچنین باید یادآوری شود که وزن شعر بالا از جمله اوزانی است که در میزان بندی ۶ جای می گیرد ولی به سبب به کارگیری چند مورد ادغام هجای «بلند + کوتاه» و نیز برای ارایه ریتم های آن در میزان بندی های مختلف، اینجا ذکر شده است:

$\left(\begin{matrix} \text{8} \\ \text{sa - bā} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{bāz} \\ \text{bā} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{gol} \\ \text{ce} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{bā} \\ \text{-} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{zār} \\ \text{dā} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{-} \\ \text{rad} \end{matrix} \right| \text{y}$
 $\left(\begin{matrix} \text{2} \\ \text{نوعی} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{3} \\ \text{d} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{d} \\ \text{d} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{2} \\ \text{d.} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{3} \\ \text{d} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{d} \\ \text{d} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{2} \\ \text{d.} \end{matrix} \right| \text{,}$
 $\left(\begin{matrix} \text{8} \\ \text{دیگر} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{8} \\ \text{d.} \end{matrix} \right| \text{,}$

$\left(\begin{matrix} \text{8} \\ \text{ke ham} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{vā} \\ \text{-} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{ra} \\ \text{-} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{šaz} \\ \text{xāb} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{bi} \\ \text{-} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{dār} \\ \text{dā} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{-} \\ \text{rad} \end{matrix} \right| \text{y}$
 $\left(\begin{matrix} \text{2} \\ \text{نوعی} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{3} \\ \text{d} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{d} \\ \text{d} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{2} \\ \text{d.} \end{matrix} \right| \text{,}$
 $\left(\begin{matrix} \text{8} \\ \text{دیگر} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{8} \\ \text{d.} \end{matrix} \right| \text{,}$

شعری در وزنی متفاوت با اوزان پیشین:

در نمونه زیر دو ریتم که نسبت آنها یکی است، در میزان بندهای مختلف به کاربرده شده است:

نکند دانا مستی نخورد عاقل می
درره پستی هرگز ننهد دانا پی
(ستایی) ----- U U ----- U U ----- U U ----- U U

$\left(\begin{matrix} \text{8} \\ \text{na - ko - nad} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{dā - nā} \\ \text{mas - ti} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{na - xo - rad} \\ \text{ā - qel} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{mey} \\ \text{-} \end{matrix} \right| \text{,}$
 $\left(\begin{matrix} \text{3} \\ \text{---} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{---} \\ \text{---} \end{matrix} \right| \text{,}$
 $\left(\begin{matrix} \text{6} \\ \text{---} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{---} \\ \text{---} \end{matrix} \right| \text{,}$

$\left(\begin{matrix} \text{8} \\ \text{dar - ra - he} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{(U)} \\ \text{pas - tī} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{har - gez} \\ \text{na - ne - had} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} \text{dā - nā} \\ \text{pey} \end{matrix} \right| \text{,}$
 $\left(\begin{matrix} \text{3} \\ \text{---} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{---} \\ \text{---} \end{matrix} \right| \text{,}$
 $\left(\begin{matrix} \text{6} \\ \text{---} \end{matrix} \right) \left| \begin{matrix} \text{---} \\ \text{---} \end{matrix} \right| \text{,}$

باید توجه شود که در ابتدای مصraig دوم ریتم های کوتاه و بلند به نسبت شروع مصraig اول جا بهجا شده است که از اختیارات شاعری است و همین موضوع تغییر کوچکی را در نسبت میزان بندی $\frac{6}{4}$ (در ابتدای مصraig دوم) به دنبال داشته است.

بررسی ریتم و میزان بندی برخی اشعار دیگر

در پاره‌ای موارد قالب‌بندی میزان برخی از اشعار به سادگی مشخص نمی‌شود و باید کمی بیش از نمونه‌های پیشین مورد دقت قرار گیرد. از جمله شعرهای زیر که نمونه‌های مختلف ریتم و میزان بندی آنها بررسی می‌شود:

کس نیاموخت علم تیر از من
که مرا عاقبت نشانه نکرد

- U U - U - - U U - - U -

(سعدی)

همان‌گونه که دیده می‌شود در میزان بندی $\frac{3}{4}$ سه مورد کشش متفاوت: «چنگ»، «نقطه‌دار و سیاه» برای امتداد هجای «بلند» به کار برده شده و نیز کشش هجای «کشیده» با هجای «بلند» برابر است. برای مثال: در میزان اول $\frac{3}{4}$ برای هجای «بلند» «یا» و هجای کشیده «موخت» در کلمه «نیاموخت» هر دو کشش «سیاه» منظور شده است. این گونه موارد را باید جزو اختیارات موسیقایی به حساب آورد.

تو که با دشمنان ^(۷) نظر داری
- - - U - U - - U U

دوستان را کجا کسی محروم
- - - U - U - - U -

(سعدی)

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

مزد آن گرفت جان برادر که کار کرد

- U - U - - U U - U - U - -

(سعدی)

نابرده رنج گنج میسر نمی شود

- U - U - - U U - U - U - -

نوعی
دیگر

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♩ ♩ ♩ ♩ |

(8) ۷

moz - dān ge - ref^t jā - ne ba - rā - dar ke kār kard

(2) ۴

(2) ۴

(3) ۴

نوعی دیگر

در مصراع اول، هجای کوتاه «م» در کلمه میسر» (در میزان بندی $\frac{3}{4}$) باکشش «چنگ» به کاربرده شده است که به نسبت ریتم‌های قبل و بعد از آن می‌تواند پذیرفته شود. ضمناً اشعار بیشین و زیرین را در ریتم‌ها و میزان‌بندی‌های دیگر نیز می‌توان نوشت.

شعری دیگر:

زین هر دو نام ماند چو سیمرغ و کیمیا
- U - U - - U U - U - U - -

منسوخ شد مروت و معدوم شد وفا
- U - - U - - U U - U - U - -

(عبدالواسع جبلی)

(8) ۷

man - sux šod mo - rov - va - tō māq - dum šod va - fā

(2) ۴

(2) ۴

نوعی دیگر

(8) ۷

zin har do nān mānd čo sī - mor - qo kī - mi - yā

(2) ۴

(2) ۴

نوعی دیگر

پرنیان هفت رنگ اندر سر آرد کوهسار
- U - - - U - - - U - - - U -

چون پرند^(۸) نیلگون بر روی پوشید مرغزار
- U - - - U - - - U - - - U -

(فرخی، از قصیده داغگاه)

$\left\{ \begin{array}{l} 8/ \text{čon} \quad \text{pa - ran} - \text{de} \quad \overset{(u)}{\text{ni}} \text{- gun} \quad \text{bar} \quad \overset{(u)}{\text{ru}} \text{- pu} - \text{šad} \quad \text{marq} \text{- zār} \\ 3/ \text{par} \cdot \text{ni} \cdot \text{yā} \cdot \text{ne} \quad \text{haft} \text{ rang} \quad \text{an} \cdot \text{dar} \text{ sa} \cdot \text{rā} \cdot \text{rad} \quad \text{kuh} \text{- sār} \\ 4/ \text{par} \cdot \text{ni} \cdot \text{yā} \cdot \text{ne} \quad \text{haft} \text{ rang} \quad \text{an} \cdot \text{dar} \text{ sa} \cdot \text{rā} \cdot \text{rad} \quad \text{kuh} \text{- sār} \end{array} \right.$

$\left\{ \begin{array}{l} (8)/ \text{par} \cdot \text{ni} \cdot \text{yā} \cdot \text{ne} \quad \overset{(u)}{\text{haft}} \text{ rang} \quad \overset{(u)}{\text{an}} \cdot \overset{(u)}{\text{dar}} \text{ sa} \cdot \overset{(u)}{\text{rā}} \cdot \overset{(u)}{\text{rad}} \quad \overset{(u)}{\text{kuh}} \text{- sār} \\ (3)/ \text{par} \cdot \text{ni} \cdot \text{yā} \cdot \text{ne} \quad \text{haft} \text{ rang} \quad \text{an} \cdot \text{dar} \text{ sa} \cdot \text{rā} \cdot \text{rad} \quad \text{kuh} \text{- sār} \\ (4)/ \text{par} \cdot \text{ni} \cdot \text{yā} \cdot \text{ne} \quad \text{haft} \text{ rang} \quad \text{an} \cdot \text{dar} \text{ sa} \cdot \text{rā} \cdot \text{rad} \quad \text{kuh} \text{- sār} \end{array} \right.$

گرچه در میزان بندی $\#$ شعر بالا، ریتم موسیقایی هجای «بلند + کوتاه» با ریتم هجای «بلند» برابر افتاده است، ولی باید توجه داشت که در میزان بندی $\#$ این نارسایی رفع شده و با به کار گیری کشش «سفید» برای هجاهای کشیده (انیل، روی، مرغ، هفت و کوه) امتداد بیشتری برای این هجاهای در نظر گرفته شده است. زیرا ریتم این گونه کلمات (به دلیل ادغام هجاهای بلند و کوتاه) کشش بیشتری را طلب می کند و این مطلب با در نظر گرفتن نت هایی با کشش زیادتر (طبق نمونه داده شده) تأمین می شود. بنابراین، نت «سیاه» در میزان $\#$ برابر با هجای ادغام شده «بلند + کوتاه» نیست، بلکه در صورت لزوم نت «سفید» یا «سیاه نقطه دار» می تواند به تناسب کشش های متظور شده در میزان $\#$ ، گویای چنین امتدادی باشد. ضمناً باید یاد آوری شود که در مصروع اول شعر یاد شده به جز یک مورد بقیه هجاهای «بلند» یا «کشیده» است که در میزان بندی $\#$ به خوبی مشخص است.

نمونه های دیگر:

از کوه بر شدند خروشان سحاب $(^4)$ ها
 غلتان شدند از بر البرز آب ها
 $- \text{U} - \text{U} - \text{U} \text{ U} - \text{U} - \text{U} - -$

(محمود خان صبا)

$\left\{ \begin{array}{l} 8/ \text{az} \quad \text{kuh} \quad \text{bar} \quad \overset{(u)}{\text{šo}} \text{- dano} \quad \overset{(u)}{\text{xo}} \text{- ru} \quad \overset{(u)}{\text{šān}} \quad \overset{(u)}{\text{sa}} \text{- hāb} \text{- hā} \\ 2/ \text{az} \quad \text{kuh} \quad \text{bar} \quad \overset{(u)}{\text{šo}} \text{- dano} \quad \overset{(u)}{\text{xo}} \text{- ru} \quad \overset{(u)}{\text{šān}} \quad \overset{(u)}{\text{sa}} \text{- hāb} \text{- hā} \\ 3/ \text{az} \quad \text{kuh} \quad \text{bar} \quad \overset{(u)}{\text{šo}} \text{- dano} \quad \overset{(u)}{\text{xo}} \text{- ru} \quad \overset{(u)}{\text{šān}} \quad \overset{(u)}{\text{sa}} \text{- hāb} \text{- hā} \end{array} \right.$

(8)

به هم ناگاه پیوستند و بر شد از دو سو غوغای
دو ابر بانگ زن گشت از دو سوی آسمان پیدا

--- U --- U --- U --- U --- U --- U

(سیده‌ی اصفهانی)

دو سوی آسمان پیدا
دو ابر بانگ زن گشت از دو سوی آسمان پیدا

do ao - re bāng- zan gaš - taz do su - ye ā - se- mān pey - dā

دو سوی آسمان پیدا
دو ابر بانگ زن گشت از دو سوی آسمان پیدا

be ham nā - gāh pey - vas - tan - do bar šod az do su qow - qā

شعر بالا از جمله ابیاتی است که اگر طبق ریتم یابی ذهنی آن را در میزان $\frac{6}{8}$ قرار دهیم، بعضی هجاهای «بلند» آن در جای هجای «کوتاه» قرار می‌گیرد. بدین سبب، میزان $\frac{6}{8}$ نوشته شده کم و بیش مرتبه با میزان $\frac{4}{4}$ است. ضمناً در مواردی که بنا به اختیارات شاعری هجای «کوتاه» به جای «بلند» به کار برده شده، استفاده از آن در میزان‌های $\frac{2}{4}$ و $\frac{3}{4}$ ضروری به نظر نرسید و ریتم موسیقایی هجاهای «ر» در «دوابر» و «ی» در «دو سوی» کوتاه منظور شده است. ولی در میزان $\frac{3}{4}$ (سطر اول) این موضوع رعایت شده و برای دو هجای مزبور ریتم «بلند» در نظر گرفته شده است.

جهان بگشتم و در دا به هیچ شهر و دیار
نیافتم که فروشند بخت در بازار

- - U - U - UU - U - U - UU - U - U

(عُرفی شیرازی)

۶

نوعی دیگر

۶

یادآوری ۱) میزان‌بندی ۶ شعر بالا (سطر اول) به ویژه در میزان‌های دوم و چهارم و مشابه آن در مصراع دوم، بیشتر مناسب میزان‌بندی ۳ است، به این علت میزان‌بندی ۶ (نوعی دیگر) اصولی تر به نظر می‌رسد. به خصوص که در میزان‌های یاد شده دو چنگ هجای کوتاه در وسط میزان (- لالا -) فرار گرفته است.

یادآوری ۲) به ترتیبی که در مصراع دوم (میزان‌بندی ۶) منظور شده است، می‌توان برای هجای «شند» در کلمه «فروشند» کشش کمتری منظور کرد. این مورد از جمله امکاناتی است که آهنگساز می‌تواند بنایه ضرورت و تشخیص خود به شکل‌های مختلف آن را به کار برد.

یادآوری ۳) به طوری که دیده می‌شود در صفحه قبل به جای چهار هجای آخر مصراع اول «-UUU-» سه هجای بلند (---) در پایان مصراع دوم آمده است که نشان‌دهنده آن است که شاعر به جای دو هجای کوتاه (ماقبل آخر مصراع اول)، یک هجای بلند (ماقبل آخر مصراع دوم) به کار برد که از اختیارات شاعری است و در ریتم‌های موسیقایی نیز برای پیروی از شعر، به همین ترتیب عمل شده است.

به هر دیار که رفتم به هر چمن که رسیدم به آب دیده نوشتم که دوست جای تو خالی است

- - U U - U - U - - U - U ~ U = - U U - U - U - - U - U - U

'

نوعی دیگر

'

نیزه
دیگر

در این شعر نیز مانند شعر پیشین، میزان‌بندی^۶ (نوعی دیگر)، مناسب‌تر از وزن^۶ معمولی آن است. ضمن اینکه برای تأمین کشش بیشتر برای هجای «بار» در کلمه «دیار» (مصراع اول، سطر سوم) میزان‌بندی^۷ تبدیل به^۴ شده است که باید گفت در موقع ساختن ملودی برای شعر مزبور نیز می‌توان تغییرات دیگری را در ریتم‌ها و میزان‌بندی به کاربرد شعری دیگر که در آخر هر مصراع یک هجای بلند‌کمتر از شعر پیشین دارد:

قلندران حقيقة به نیم جو نخرند
 قبای اطلس آن کس که از هنر عاری است (حافظ)
 - - - u - - u u - u - u - - u u - u - u

به طوری که دیده می‌شود هجای «عا» در کلمه «عاری» (در آخر مصراع دوم) هجای بلند است که به جای دو هجای کوتاه «آ/خ» در کلمه «نخرند» (آخر مصراع اول) به کاربرده شده که باید گفت همه این موارد از اختیارات شاعری است و در موسیقی نیز به همین ترتیب عمل شده است.

کاربرد سکوت

استفاده از سکوت‌های کوتاه یکی از تمهداتی است که می‌توان در تصییف فطعات آوازی و نیز برای تنظیم ضرب‌های میزان به کاربرد، مشروط بر آنکه سکوت، میان بخشی از کلمه به کار نرود و کم و بیش موسیقی در حالت تعلیق واقع شود تا شنونده در انتظار شنیدن ادامه جمله تصنیف شده قرار گیرد. برای مثال، در میزان‌بندی^۷ شعر بالا پس از

بیان بخش کوتاهی از شعر: «قلندران حقیقت»، سکوتی به کاربرده شده، گرچه کوتاه است ولی شنونده منتظر شنیدن ادامه آن می‌باشد: «به نیم جو نخربند»، «قبای اطلس آن کس»... «که از هنر عاری است». البته سکوت‌های بلندتر نیز در مواردی قابل استفاده است که هر موسیقی دانی با توجه به سوابق آموزشی و نیز ذوق و سلیقه خود می‌تواند از آنها بهره بگیرد مشروط بر آنکه ارتباط معنا و مفهوم شعر از بین نرود.

مستزاد

یکی از فرم‌هایی که در سروden اشعار به کار می‌رود «مستزاد» است که با رعایت قواعدی پس از هر مصراع چند کلمه اضافه می‌شود. در موسیقی نیز می‌توان به همان ترتیب ریتم آنها را در نظر گرفت. برای نمونه می‌توان شعر زیر را مورد نظر قرار داد:

دوشیمه پی گلاب می‌گردیم، در طرف چمن
افسرده گلی میان گل‌ها دیدم، می‌سوخت چمن
گفتم که چه کرده‌ای چرا می‌سوزی ای یار عزیز؟
گفتاکه درین چمن دمی خندیدم، پس وای به من!

ریتم موسیقایی شعر فوق برابر وزن اصلی آن است که مانند همه اشعار می‌توان ریتم‌ها و میزان‌بندی‌های دیگری را نیز برای آن در نظر گرفت.

* * *

به طور کلی بحث و بررسی بحراهای مختلف اوزان شعر کلاسیک فارسی مفصل است. گرچه در سالهای گذشته، ریتم موسیقایی کلیه بحراهای مختلف^(۱۰) را بآنونه‌ای از اشعار آنها مورد بررسی قرار داده و در جزوی مدون کرده‌ام، ولی به نظر می‌رسد کسانی که تا این مرحله موضوع ریتم اشعار را – با توجه به شناخت هجاهای گوناگون – دنبال کرده‌اند، می‌توانند با برای ریتم هجاهای کوتاه و بلند اشعار، ریتم آنها را به درستی در موسیقی منظور کنند. بنابراین، بحث و بررسی درباره ریتم شعر کلاسیک فارسی به همین مقدار بسته می‌گردد.

گفتنی است، ضمن تبادل نظرهایی که با برخی دولستان و استادان درباره موضوعات مختلف این نوشتار صورت گرفت، برخی توصیه کردنده که چون در عروض معمولاً ارزش هجای بلند دو برابر هجای کوتاه به حساب می‌آید، بهتر است در

ارتباط کلام با موسیقی نیز چنین نسبتی رعایت شود. چون ممکن است برخی افراد و علاقه‌مندان دیگر نیز نظرات مشابهی داشته باشند، لازم است پادآوری شود که چون تصنیف قطعات آوازی مقوله‌ای هنری است، می‌بایست ارایه راه‌های عملی در جهتی قرار گیرد که جنبه هنری آن بیشتر تأمین شود. به همین دلیل هرگز توصیه نشده است که برای یک هجای معین کشش موسیقایی معینی به کاربرده شود، زیرا در آن صورت آهنگ‌های تصنیف شده به صورت الگویی ماشینی و مقوله‌ای درخواهد آمد. برای مثال اگر در همه قطعات آوازی برای هجای بلند فقط یک ریتم معین استفاده شود، نه تنها کار هنری صورت نگرفته است، بلکه همه آهنگ‌های ساخته شده بروی یک شعر و حتی اشعار مختلف از نظر ریتم یک شکل و یکنواخت خواهد شد و به این ترتیب از ارزش هنری اثر کاسته می‌شود. لذا بنا به نیاز آهنگ، ذوق و سلیقه آهنگساز و رعایت قواعد و شرایط لازم می‌توان دگرگونی‌های منطقی را در خلق اثربدیرفت و به کار گرفت؛ مشروط بر اینکه مصنف از آگاهی لازم و بلوغ هنری در این زمینه برجوردار باشد.

پی‌نوشت‌ها :

- ۱- سرعت (تمپری) ریتم‌های نوشته شده به طور معمول درنظر گرفته شود.
- ۲- به طور معمول، اعداد کسر میزان فقط در ابتدای قطعه ممنظر می‌شود و نیازی به تکرار آن در حامل‌های بعد نیست، مگر در شرایطی که تغییری در آنها پیش آید. ولی در نمونه‌های این گفتار چون از ابتدا میزان‌بندی‌های مختلفی برای یک بیت شعر ارایه شده است، به ممنظر تداوم هر یک از آنها در حامل بعد، اعداد کسر میزان در داخل پرانتز تکرار شده است.
- ۳- در برخی نسخه‌ها «کشتنی شکستگانیم» ثبت شده است.
- ۴- معمولاً کلمه «دُر» بدون تشديد تلفظ می‌شود. ولی اگر به صورت «دُر و دیتار» به کار رود با تشديد خواهد بود. مانند بَر و بَحْر، فَر و شَكوه.
- ۵- آوانویسی کلمه «جمع و» از جمله مواردی است که باید از حرف «ع» به جای «ع» استفاده شود، در غیر این صورت «جم و» خوانده خواهد شد.
- ۶- در برخی نسخه‌ها «به خوبی نسبت به ماه» ثبت شده است.
- ۷- «دشمن این» نیز ثبت شده است.
- ۸- حریر
- ۹- ابر
- ۱۰- براساس کتاب وزن شعر فارسی از دکتر پرویز نائل خانلری.